

780.

**Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych,
Ministra Przemysłu i Handlu, oraz Ministra
Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicz-
nego**

z dnia 19 sierpnia 1927 r.

**w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 27 grud-
nia 1893 r. co do egzaminów dla ubiegających
się o koncesję na jeden z działów przemysłu
budowlanego.**

Na zasadzie § 13 ustęp 2 ustawy z dn. 26 grud-
nia 1893 r. o urzędzeniu tych rodzajów przemysłu
budowlanego, które wymagają konsensu (austr. Dz.
u. p. № 193) oraz art. 1 punkt 8 ustawy z dnia
29 kwietnia 1919 r. o organizacji i zakresie działania
Ministerstwa Robót Publicznych (Dz. P. P. № 39,
poz. 283) zarządza się co następuje:

§ 1. Paragraf 7 rozporządzenia b. austr. Mi-
nisterstw spraw wewnętrznych, handlu, tudzież wyznań
i oświecenia z dnia 27 grudnia 1893 r. (austr. Dz.
u. p. № 195) otrzymuje następujące brzmienie:

„Do egzaminowania kandydatów ubiegających
się o uprawnienia na budowniczych, majstrów mu-
rarskich, kamieniarskich, ciesielskich i studniarskich
(rurmistrzów) ustanowiona będzie komisja w miejscu
siedziby urzędu wojewódzkiego.

Komisja ta składa się:

I. dla kandydatów ubiegających się o uprawnie-
nia na budowniczych — z pięciu członków, a mia-
nowicie:

1) z dwóch urzędników urzędu wojewódzkie-
go, posiadających wyższe wykształcenie architekto-
niczno-budowlane, z których jeden jest przewodni-
czącym;

2) z profesora wydziału architektoniczno-budo-
wlanego szkoły akademickiej, względnie nauczyciela
analogicznego wydziału państwowej średniej szkoły
budowlanej;

3) z profesora szkoły akademickiej lub nauczy-
ciela państwowej średniej szkoły budowlanej, jako
specjalisty w dziedzinie konstrukcyj żelazo-betonowych;

4) z budowniczego.

II. Dla kandydatów ubiegających się o upraw-
nienia na majstrów murarskich:

1) z urzędnika urzędu wojewódzkiego, posia-
dającego wyższe wykształcenie architektoniczno-bu-
dowlane, jako przewodniczącego;

2) z profesora wydziału architektoniczno-budo-
wlanego szkoły akademickiej lub nauczyciela ana-
logicznego wydziału państwowej średniej szkoły bu-
dowlanej;

3) z profesora szkoły akademickiej lub nauczy-
ciela średniej szkoły budowlanej, jako specjalisty
w dziedzinie konstrukcyj żelazo-betonowych;

4) z budowniczego lub majstra murarskiego po-
siadającego konsens na zasadzie ustawy z dnia
26 grudnia 1893 r. (austr. Dz. u. p. № 193).

III. Dla kandydatów ubiegających się o upraw-
nienia na majstrów kamieniarskich, ciesielskich lub
studniarskich (rurmistrzów):

1) z urzędnika urzędu wojewódzkiego, posiadającego wyższe wykształcenie architektoniczno-budowlane, jako przewodniczącego;

2) z profesora wydziału architektoniczno-budowlanego szkoły akademickiej lub nauczyciela analogicznego wydziału państwowej średniej szkoły budowlanej;

3) stosownie do rodzaju przemysłu, będącego przedmiotem zamierzonego uprawnienia, z budowniczego lub z majstra kamieniarskiego albo ciesielskiego, albo studniarskiego (rurmistrza), posiadających konsens na zasadzie ustawy z dnia 26 grudnia 1893 r. (austr. Dz. u. p. № 193).”

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Dr. Dobrucki
